

İşte Bizim Resmimiz

– ahmet-ilhan · 04 Temmuz 2009

İŞTE BİZİM RESMİMİZ

İstanbul'dan Kayseri'ye hareket eden otobüs, bir Kayseri firmasına aitti. Yolculuk bir gece yolculuğu idi. tam insanlar uyumak için hazırlık yaparlarken ön tarafta bir hareketlenme oldu. Şoför araçta bulunan Televizyonu açtı. Televizyonda ailelerin seyredemeyeceği özelliklerde bir film oynuyordu. Ön tarafta bulunan iki gencin gürültülü dinlemelerinden onların isteği ile bu kanalın açıldığı anlaşılıyordu. Ayrıca bir hayli de yüksek bir sesle dinliyorlardı.

Orta sıralarda oturan orta yaşlı, saçları aklaşmış biri, otobüs görevlisini çağırdı. Görevli hemen eline bir su alarak Ona yöneldi. Konuşmalarından Hoca olduğu anlaşılan şahıs;
–Oğlum, araçta aileler var. Böyle bir film izletmek doğru değil. Kaptana söyler misin kapatsın, ya da en azından sesini kısın, dedi. Görevli şoförün kulağına eğilip bir şeyler söyledi. Filmin sesi biraz kısılır gibi oldu. Öndeki iki gençten birinin kalkarak şoförün yanına varmasından sonra ise filmin sesi öncekinden de fazla açıldı.

Orta yaşlı adam da pes edecek gibi görünmüyordu. Görevliyi yeniden yanına çağırdı. "Bu kanalı kapatmasını en azından TRT gibi bir kanalı açmasını yahut tüm kapatmasını aksi halde firma yetkilisini arayarak durumu bildireceğini" söyledi. Görevli bir koşu şoförün yanına koştu. Döndüğünde;
–Amca dilediğin yeri arayacakmışsın. Sen istemiyorsun amma, öndekiler istiyormuş, dedi. Herhalde vazgeçeceğini ve aramayacağını düşünüyorlardı. Orta yaşlı adam yanındakilerin meraklı bakışları arasında firma yetkilisini aradı. Durumu olduğu gibi anlattı. Az sonra öndekilerin bütün itirazlarına rağmen televizyonun kapatılmış olmasından firmanın şoförü uyardığı ve gerekenin yapıldığı anlaşıldı. Televizyon kapanınca etraftan sesler gelmeye başladı:

- Allah Razi olsun Hocam
- Uyku uyuyamıyorduk
- Kayseriliyiz böyle filmler bize yakışmaz
- İyi ki uyardınız.

Orta yaşlı adam dudaklarını büktü, onlara cevap vermedi. Onun tepki gösterdiği esnada bunların hiç birinin sesi çıkmıyordu. Sanki uykuya dalmışlardı. Hiç birinin sesi çıkmamıştı.

Mola yerine geldiklerinde, şoförün kapıda kendisini beklediğini gördü. Bu sefer özürlenen oydu:

- Amca ne yapalım. Mecbur kalıyoruz. Ben ister miyim böyle olmasını. Bak yağmur yağıyor. Yolculuk yeterince zor geçiyor. Bir de bu gençlerin gürültülerini dinliyorum. Yoksa biz de Müslüman insanlarız. Biz de böyle filmleri izlemeyiz.

Orta yaşlı adam Şoföre de bir şey söylemedi. "Bildiği yeri arasın "diyen O değil miydi? Dudaklarını büktü, başını iki yana sallayarak çay içilen yere doğru yürüdü. Hala şoförün sözleri üzerine yorum yaparak yanında yürüyen yolcular vardı. O ise konuşulanların hiç birini duymuyordu. Duymak istemiyordu.

Konuşmaları gereken yerde konuşmamışlardı. Bu konuşmaları faydasızdı. Orta yaşlı adam tepki gösterdiğinde bir tek yolcu bile;

–Amca doğru söylüyor, deseydi, bu iş orada bitecekti. Kendi paralarıyla satın aldıkları hizmet , eziyete dönüşmeyecekti.

İşte bizim resmimiz buydu.